

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 21. август 2012. године

Предмет бр. 41/09

Р. А.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 21. августа 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 27. марта 2009. године и уписана је 30. марта 2009. године.
2. Дана 21. маја 2009. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације. Жалилац је одговорио 8. јуна 2009. године.
3. Дана 25. септембра 2009. године, Комисија је писала јавном тужиоцу Окружног јавног тужилаштва (ОЈТ) у Приштини. Комисија је примила одговор ОЈТ-а 9. октобра 2009. године.
4. Дана 30. новембра 2009. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост жалбе. СПГС је доставио УНМИК-ов одговор 23. новембра 2009. године.

5. Дана 13. јануара 2010. године, Комисија је проследила примедбе СПГС-а жалиоцу и позвала га да поднесе додатне примедбе ако то жели. Жалиоцeve додатне примедбе примљене су 15. фебруара 2010. године.
6. Дана 30. новембра 2010. године, Комисија је поново проследила предмет СПГС-у како би добила примедбе на прихватљивост жалбе, у светлу добијених додатних информација. Дана 26. јануара 2011. године, СПГС је доставио додатне примедбе УНМИК-а на прихватљивост жалбе.
7. Дана 12. августа 2011. године, Комисија је проследила примедбе СПГС-а жалиоцу и затражила од њега да поднесе своје противаргументе ако постоје. Жалилац је доставио свој одговор 16. септембра 2011. године.
8. Дана 9. новембра 2011. године, Комисија је затражила додатне информације у вези са случајем од главног тужиоца ОЈТ-а у Приштини. Главни тужилац је одговорио 14. новембра 2011. године.
9. Дана 21. децембра 2011. године, у светлу додатних добијених информација, Комисија је поново проследила предмет СПГС-у како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост жалбе. Дана 13. јануара 2012. године, СПГС је доставио УНМИК-ов одговор.
10. Дана 18. јула 2012. године, Комисија је од главног тужиоца ОЈТ-а у Приштини добила додатне информације у вези са случајем.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

11. Жалилац је ујак г. А, који је пронађен мртав 1. фебруара 2006. године у стану пријатеља, г. Б.
12. Према информацијама добијеним од стране истражитеља, г. А је дошао претходне вечери у стан г. Б и замолио га да тамо проведе ноћ. Следећег јутра, отприлике у 10 ујутру, г. Б је приметио да се г. А осећа лоше и позвао је суседа, г. В за помоћ. Они су позвали медицинску помоћ и екипа хитне помоћи је убрзо дошла. Међутим, г. А је већ преминуо.
13. На дан смрти г. А, Косовска полицијска служба (КПС) започела је истрагу овог случаја. Дана 2. фебруара 2006. године, извршена је аутопсија тела г. А од стране патолога из Канцеларије за судску медицину при УНМИК-овој Канцеларији за нестала лица и судску медицину (КНЛСМ). У извештају патолога, који је завршен 15. марта 2006. године, наведено је да је г. А умро од акутне респираторне инсуфицијенције и едема плућа са тешким крварењем вероватно изазваним тровањем. У извештају је такође наведено да узрок смрти може бити потврђен само кроз одговарајућу токсиколошку анализу. Полиција је у извештају саветована да „спроведе поступак за токсикологију.“ Међутим, то није учињено због недостатка токсиколошких лабораторија на Косову у то време.
14. Од 19. марта 2006. године до данас, додатне истражне радње спроведене су од стране КПС-а под надзором ОЈТ-а у Приштини.
15. Дана 31. јануара 2008. године, јавни тужилац је затражио од судије у предсудском поступку да изда писани налог за спровођење ДНК тестова на узорцима и доказном

материјалу прикупљеном на месту злочина и током аутопсије 2006. године. Тужилац је прецизирао да је КПС затражио такав налог како би се утврдио узрок смрти г. А.

16. Дана 1. фебруара 2008. године, тужиочев захтев је одобрен од стране судије у предсудском поступку, који је наложио лабораторији за судску медицину КПС-а да спроведе горенаведене тестове.
17. Дана 3. новембра 2008. и поново 18. марта 2009. године, јавни тужилац је поднео захтеве за токсиколошку анализу токсиколошкој лабораторији КНЛСМ-а, која је успостављена крајем 2006. и почетком 2007. године, а која је почела са радом марта 2007. године.
18. У токсиколошком извештају датираном на 6. април 2009. године није утврђен никакав јасан резултат у вези са узроком смрти.
19. Дана 7. октобра 2009. године, Окружни суд у Приштини је именовao вештака како би он дао техничко мишљење о смрти г. А у светлу извештаја са аутопсије од 15. марта 2006. и токсиколошког извештаја од 6. априла 2009. године.
20. Након савета вештака, 23. децембра 2009. године, екипа састављена од четворо вештака именована је како би пружила своје техничко мишљење о предмету. Вештаци су дали своје мишљење 5. јула 2010. године.
21. Истрага смрти г. А и даље траје.

III. ЖАЛБА

22. Жалилац се жали на УНМИК-ов наводни пропуст да ваљано истражи смрт његовог нећака. Он поготово тврди да је истрага смрти његовог нећака неприкладно одложена од стране надлежних органа и да, због тог одлагања, дефинитиван узрок смрти г. А још увек не може бити утврђен.
23. Комисија је мишљења да се може сматрати да се жалилац позива на кршење права свог нећака на живот, загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).

IV. ПРАВО

24. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

A. Да ли су искоришћени сви правни лекови

25. У својим примедбама на прихватљивост жалбе, СПГС тврди да је жалба *prima facie* неприхватљива сходно члану 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12. СПГС је мишљења да нису искоришћени сви правни лекови пошто истрага још увек траје у ОЈТ-у у Приштини.

26. У том погледу, Комисија напомиње да СПГС није навео ниједан одређени правни лек који је доступан жалиоцу што се тиче ефикасности саме истраге. Са своје стране, Комисија не види ниједан такав правни лек. Чињеница да је истрага о овом случају још увек траје нема никаквог утицаја на предмет ове жалбе: ефикасност саме истраге (видети случај *Д. П.*, одлука Саветодавне комисије за људска права (ХРАП) бр. 04/09 од 6. августа 2010; видети такође случај *Стојковић*, одлука ХРАП бр. 87/09 од 11. августа 2011.). Комисија стога одбацује приговор који је уложио СПГС.

Б. Да ли је жалба очигледно неоснована

27. СПГС такође тврди да је жалба непоткрепљена, јер она не садржи довољно доказа да се УНМИК понашао недовољно марљиво у погледу своје дужности да истражи смрт г. А. Према наводима СПГС-а, смрт г. А у извештају са аутопсије није описана као „насилна смрт“. Такође, органи УНМИК-а су испунили своју дужност у вези са истрагом, док је до одлагања у спровођењу токсиколошког теста дошло због чињенице да, у време тог догађаја, на Косову није било установе која је могла да спроведе такве тестове.

28. У том погледу, Комисија се позива на судску праксу Европског суда за људска права, у којој се наводи да је дужност релевантних органа, сходно члану 2 ЕКЉП, да спроведу ефикасну истрагу у свим случајевима убиства или сумњиве смрти. Суд је установио да таква дужност да се спроведе истрага превазилази насилну смрт и односи се на све случајеве смрти осим природне, без обзира на то да ли су починиоци приватна лица или државни агенти или су непознати (видети случај *Колети против Бугарске*, пресуда Европског суда за људска права (ЕСЉП) бр. 1108/02 од 5. новембра 2009, § 191; видети такође случај *Силих против Словеније*, пресуда ЕСЉП (Велико веће) бр. 71463/01 од 9. априла 2009, §§ 155-156; видети такође случај *Канхаси*, мишљење ХРАП бр. 04/08 од 12. новембра 2008, § 29).

29. Комисија напомиње да је г. А умро 1. фебруара 2006. године и да је кривична истрага почела истог дана. Комисија такође напомиње да је истрага и даље отворена. У том погледу, Комисија сматра да је жалилац изнео релевантне чињенице на којима се може заснивати наводно кршење права г. А на живот сходно члану 2 ЕКЉП. Из тог разлога, Комисија одбацује примедбу СПГС-а да је жалба непоткрепљена и да је стога очигледно неоснована.

30. Такође, Комисија је мишљења да жалба везана за члан 2 ЕКЉП покреће озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума.

31. Нису установљени други разлози на основу којих би овај део жалбе био проглашен неприхватљивим.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући